

wie het schoentje past, trekt het aan!

impulsen jaarthemaviering so – SJ 2018-2019
pedagogische begeleiding regio West-Vlaanderen

Welkom

Wie het schoentje past, trekt het aan!

- Assepoester

Dat zul je hier
nu wel niet onmiddellijk verwachten...
...maar we gaan
in gedachten even terug
naar een sprookje.

Uit onze kinderjaren
kennen we allemaal nog wel
het verhaal van Assepoester.

Een meisje wordt verplicht al het huishoudelijke werk te doen voor haar gemene stiefmoeder en de twee gemene dochters hiervan. Omdat ze alle vuile karweitjes moet opknappen, zoals 's ochtends het aanmaken van de haard, wordt ze spottend 'Assepoester' genoemd. Op een dag beveelt een brief van de koning, dat alle meisjes uit het hele land naar het bal moeten komen, opdat zijn zoon, de prins, kan trouwen met het meisje van zijn dromen. Dan blijkt nogmaals de onrechtvaardige stiefmoederlijke behandeling van Assepoester. De dochters van de gemene stiefmoeder krijgen mooie jurken, Assepoester moet het met lompen stellen en wordt zo verhinderd naar het bal te kunnen gaan. Een goede fee tovert haar echter een baljurk met **glazen muiltjes** en tovert een pompoen en een stelletje muizen om tot een koets met paarden. Om middernacht zal de betovering echter verbroken worden. Assepoester charmeert de prins uitermate, maar niemand herkent haar. Om middernacht ontvlucht zij het paleis, waarbij ze de derde nacht **één van haar glazen muiltjes verliest. De prins vindt het glazen schoentje** en zweert dat hij het bijzondere meisje zal vinden om met haar te trouwen. **Vele meisjes proberen uit alle macht hun voet in het schoentje te wringen. Uiteindelijk past de schoen alleen Assepoester...**

“Assepoester is het bewijs
dat een nieuw paar schoenen
je leven kan veranderen.”
Of misschien klinkt het beter in het Engels:
“Cinderella is proof
that a new
pair of shoes
can change your life.”

Een sprookje uit onze kindertijd
als **opstap**
naar het thema
waar we dit jaar
mee op weg gaan.

- **Stap je mee?**

Dit schooljaar gaan we
lettelijk en figuurlijk
op weg met schoenen...
Nu nog staan we
'in de kinderschoenen'
van dit schooljaar.

Maar het kan zeker niet
de bedoeling zijn,
dat we er zomaar
'onze voeten aan veggen'.
Hier leggen we immers
de fundamenten
voor onze toekomst!

Dus,
we zetten best
zoveel als mogelijk
kordate **stappen vooruit**
in de richting
van een toekomst
die ons als jongere gelukkig maakt.

Iedereen mag in haar/zijn
eigen schoenen staan.
Iedereen zijn eigen maat, vorm, kleur, model...

Maar we bewandelen samen
hetzelfde pad
dat we 'schooljaar' noemen.
En **'als ons de moed in de schoenen zinkt'**,
laten we er dan zijn,
om elkaar weer op het pad te helpen.

God,
in dit schooljaar 2018-2019
staan we zo nu en dan even stil bij onze schoenen.
We trekken dan telkens
een ander paar schoenen aan.
Soms misschien wat onwennig
gaan we op stap.
Met telkens nieuwe schoenen
durven we het aan
om ook ongebaande wegen te betreden.
Soms zal het ongetwijfeld vlot gaan,
een andere keer
eerder wat moeizaam.
Ga mee met ons, in Jezus.
Amen.

- De gouden schoen

Jaarlijks wordt in ons land
-en dit sinds 1954-
in de voetbalwereld
'de gouden schoen' uitgereikt
aan de beste mannelijke speler
in de Belgische voetbalcompetitie
van het voorbije kalenderjaar.

De winnaar is die speler
die de meeste stemmen krijgt
die zijn toegekend door sportjournalisten,
bestuurslui van de Belgische voetbalbond,
door enkele scheidsrechters
en door vroegere winnaars van de Gouden Schoen.

Sinds 2016 wordt ook
een Gouden Schoen uitgereikt
aan de beste vrouwelijke speler.

Een kerkgebouw in de vorm van een schoen?

In 2016 werd
in één van de meest toeristische gebieden van Taiwan
een 16 meter hoge
en 10 meter brede
glazen kerk gebouwd
in de vorm van een schoen
met een hoge hak.
De schoen staat op een blauw podium
waar spotlights op de kerk worden gericht.

Deze architecturale parel
is vooral gebouwd als een huwelijkskerk.
Je stapt in een reuzenschoen
om er weer 'uit te stappen'
als man en vrouw.

In andere religies is het
dan weer juist de gewoonte
om net je schoenen
uit te doen
als je in verbinding komt te staan met God.

Op blote voeten voor God!

Eén van de meest bekende stukken uit de bijbel is wellicht de passage van Mozes en de brandende doornstruik waarbij God zegt:
'Doe uw schoenen van uw voeten.'
Dat heeft te maken met de heiligheid van God. Want aan de schoenen zit het stof en de vuilheid van het onderweg zijn. En dat moet weg als je bij God wil zijn, die vuilheid en onreinheid.

Misschien heeft het ook te maken met het feit dat die sandalen gemaakt zijn van leer, de huid van een dier. Die schoenen staan dus ook voor de dood. En God is een God van leven. Wat dus aan de dood herinnert, moet weg in de ontmoeting met Hem.

Hoe dan ook, Mozes moet knielen op de grond om zijn sandalen uit te doen. Blootsvoets mag Hij bij de God zijn, als teken van ontzag en nederigheid.

Het is een gebaar en een teken dat de moslims nog altijd doen als ze voor God komen te staan om te bidden: hun schoenen uitdoen.

'Doe uw schoenen van uw voeten',
zegt God dus,
'want de grond waarop u staat,
heilige grond is het.'

De Joden hebben uit deze tekst onthouden
dat je je schoenen
moet uitdoen op heilige plaatsen,
op plaatsen waar je God ontmoet.
Daarom waren de priesters
in de Joodse tempel blootsvoets als ze hun werk deden.
Zoals Mozes zijn schoenen van zijn voeten moest doen
uit eerbied voor Gods aanwezigheid,
zo moesten de priesters
ook hun werk blootsvoets verrichten.
En als een priester in de synagoge de zegen uitspreekt,
en dat geldt nog steeds,
doet hij zijn schoenen van zijn voeten
en laat ze onder zijn stoel staan.

lied

Met soorten van schoenen op de heilige grond van onze school...

Sommigen van ons
staan hier in hun **kinderschoenen**.
Er worden met kinderschoenen
onzekere passen gezet:
je bent immers 'nog' nieuw op deze school.
Alles is 'nog' wat vreemd en onzeker.
Zoveel is anders dan vroeger.
Vrees niet, het zal allemaal vlug wennen.

Jonge mensen die sportief in het leven staan
-zoals de meesten van jullie dat wel zijn-
volgen niet altijd de kortste weg,
maken omwegen,
dwalen af,
willen ongebaande wegen gaan.
Vaak tot grote zorg
van ouders en opvoeders.
Daar staan deze **baskets** symbool voor.

Wie in een jeugdbeweging is,
heeft beslist ook **botines of bergschoenen**.
Bergschoenen worden
niet altijd gedragen.
Enkel bij grotere inspanningen,
een lange weg,
een zware klim,
of om moeilijke toppen te bereiken.
Voor sommige onder ons
is schoollopen zo'n zware opgave.
Mensen die kiezen voor bergschoenen
zijn mensen die iets aandurven,
die van aanpakken weten,
die niet bij de pakken blijven neerzitten.
Zij gaan met veel wilskracht
het nieuwe schooljaar tegemoet.
Taaie volharders zijn het.

Wie kiest voor
damesschoenen met hoge hakken
geraakt waarschijnlijk
iets minder snel vooruit.
Maar de snelste weg
is niet altijd de beste, de veiligste.
Maar één iets kan alvast
eerder niet de bedoeling zijn:
dat wij ons
ten opzichte van
en onder elkaar
wat hoger zouden gaan opstellen.
Ons ten opzichte van de ander
wat hoger willen plaatsen,
het beter willen weten.

Veel meer denken te kennen,
ons veel beter achten.
Opgepast daarmee, want:
hoge hakken bieden weinig stabiliteit.
Je loopt het risico te vallen
of je voet om te slaan.

Het is verstandig
soms eens **laarzen** aan te doen.
Ze worden gedragen
voor het vuile werk.
Vuile werkjes opknappen
kan een prachtig mooi resultaat opleveren.
Dat we in onze mooiste momenten
ook eens af en toe
echt dienstbaar zouden weten te zijn dit schooljaar!

Soms is het nodig
balletschoentjes aan te trekken.
Balletschoentjes verwijzen naar soepelheid.
Ze doen ons denken aan lenigheid.
Op school oefenen we ons lichaam
om lenig te blijven,
oefenen we onze geest in soepelheid
en ons hart in barmhartigheid.
Het is niet altijd eenvoudig
om in onze klas soepel te blijven
in alle omstandigheden,
om niet vast te roesten in steriele standpunten,
om niet te blijven steken in eigen gelijk.

Ik zie er op **schaatsen**,
leerlingen die moeten vertrekken
van een smalle basis
en die zich maar
met moeite overeind
weten te houden.
Er zijn natuurlijk mensen
die op schaatsen
tot mooie en kunstige bewegingen in staat zijn,
maar slechts na veel oefenen,
vallen en opstaan
en dankzij mensen die hen ondersteunen.
Die hen helpen
om op hun eigen benen te gaan staan.

Sommigen zullen kiezen voor **soldatenschoenen**.
Ze worden gedragen door mensen
die in de pas moeten lopen,
die weinig bewegingsvrijheid hebben,
die moeten doen wat anderen hen opdragen.
Het zijn vaak kudde-mensen zonder persoonlijkheid,
die zich laten meedrijven
door wat 'men' zegt
en wat de reclame voorhoudt.
Ook onder ons zijn er zulke mensen,
die liever zelf niet denken
en geen verantwoordelijkheid nemen.

We nodigen alvast elkaar uit
om ons niet te laten meeslepen in kudde-mentaliteit
en onze talenten op een creatieve wijze te gebruiken.

Er is een gebed
van een wijze indiaan
dat luidt als volgt:

“Grote Manitou
laat mij nooit oordelen
over mijn medemensen
zonder dat ik minstens
veertien dagen
in hun schoenen heb gestaan.
Moge deze wijsheid
ons samenleven
in het komende schooljaar tekenen.”

In iemand anders schoenen willen gaan staan...

De schoenen van Ghandi Mahatma

Ghandi stapte op een dag op de trein in India
en terwijl hij instapte,
verloor hij één van zijn schoenen.
De schoen belande vlak naast het spoor
en omdat de trein begon te rijden,
kon Ghandi zijn schoen niet meer pakken.
Kalm deed hij ook zijn andere schoen uit
en gooide die beheerst naar de schoen
die al naast het spoor lag.
Een medepassagier vroeg Ghandi verbaasd
waarom hij dat deed en Ghandi glimlachte en zei:
"Die arme man die mijn verloren schoen langs het spoor vindt,
vindt nu een paar dat hij kan gebruiken."

Pelgrim, je bent op weg

Pilgrim, how you journey
on the road you chose
to find out where the winds die
and where the stories go.
All days come from one day.
That must you must know.
You cannot change what's over.
But only where you go.

Pelgrim, je bent weg
op het pad dat je koos om uit te zoeken
waarom de wind stilvalt
en waar de verhalen naar toe gaan.
Alle dagen komen voort vanuit één dag.
Zoveel zou je moeten weten.
Je kunt niet veranderen wat gebeurde.
Je kunt wel veranderen waar je naartoe gaat.

One way leads to diamonds.
One way leads to gold.
Another leads you only.
To everything you're told.
In your heart you wonder
which of these is true?
The road that leads to nowhere,
the road that leads to you.

De ene weg leidt naar diamanten.
De andere leidt naar goud.
Nog een andere leidt naar jou.
Naar alles wat men jou vertelde.
In je hart vraag je je af
welke weg is de juiste?
De weg die nergers naar toe leidt,
of de weg die naar jezelf leidt.

Will you find the answer
in all you say and do?
Will you find the answer
in you?

Zal je antwoord vinden,
in alles wat je zegt of doet?
Zal je antwoord bij jezelf vinden?

Each heart is a pilgrim.
Each one wants to know
the reason why the winds die.
And where the stories go.
Pilgrim, in your journey
you may travel far,
for pilgrim it's a long way
to find out who you are.

Elk hart is een pelgrim.
Iedereen wil weten
waarom de wind stilstaat.
En waar de verhalen naar toe gaan.
Pilgrim, je zal misschien ver reizen
maar het is dan ook een lange reis
om te ontdekken
wie je echt bent.

Pilgrim, it's a long way
to find out who you are...

Maar het is dan ook een lange reis
om te ontdekken wie je echt bent...

Pilgrim, it's a long way...
To find out who you are...

Enya

enkele citaten over 'de weg' en 'op weg gaan'

projectie met passende muziek en/of beelden

Waar je ook heen gaat,
ga met je hele hart.

Confucius

Een pad ontstaat doordat men erover loopt.

Zenwijsheid

Alles is voor je klaargelegd.
Je pad ligt recht voor je.
Soms is het onzichtbaar,
maar het is er.
Je weet misschien niet waarheen het gaat,
maar je moet het volgen.
Het is het pad dat naar de Schepper leidt.
Het is het enige pad dat er is.

Opperhoofd Leon Shenandoah

Pas als je de moed toont je eigen weg te gaan,
toont de weg zich aan jou.

Paulo Coelho

Een schildpad weet meer van de wegen te vertellen dan een haas.

Kahlil Gibran

Falen is niet fout,
maar een stap in de richting
van de ontmoeting met jezelf.

Paulo Coelho

De moed hebben om tegemoet te treden
wat op je weg komt – daar draait het om.

Teresa van Avila

Onderweg is 't altijd nu.

Willem Vermandere

Gebed

Kom, heilige Geest,
kom aangewaaid
uit de vier windstreken,
van over de toppen van de bergen,
vanuit ongekende verten,
naar onze school,
waar bij het begin van het
schooljaar iedereen is verzameld.

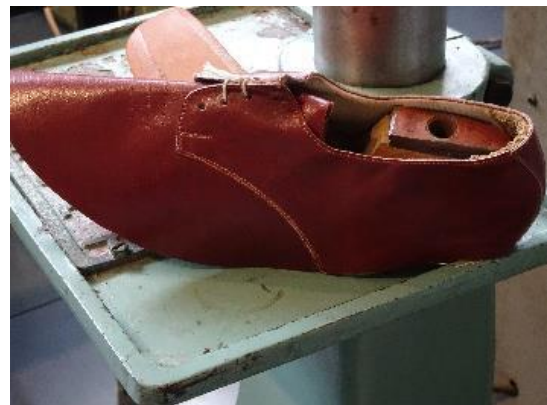
Breng beweging mee,
dat wij stap voor stap
het durven wagen,
om te bouwen
aan onze toekomst.

Bij het begin van het schooljaar
vertrouwen wij ons toe
aan de kracht van uw adem.

Kom, heilige Geest,
vervul het hart
en dat van alle mensen
die -stap voor stap-
mee school maken.

Breng beweging in ons
met de zachte krachten van:
uw liefde,
uw vrede,
uw geduld,
uw vriendelijkheid,
uw goedheid,
uw vertrouwen.

Dat bidden wij U voor alle komende schooldagen.
Amen.

Hij is te doen.

Ga op weg

Tegen degenen die Hij uitzond, zei Hij:

'Neem niet teveel mee,
geen beurs, geen dubbele kleding,
geen vooroordelen of vooropgezette denkschema's.
Alleen jezelf heb je nodig:
de mens die je tot nu toe geworden bent.

Ga op weg met open handen:
open handen om te geven van jezelf
en open handen om te ontvangen.

Ga op weg met open ogen
om te zien waar volheid van leven is
en waar dit leven wordt kapotgemaakt.

Ga op weg met open oren
om de vragen van mensen,
de nood van mensen,
en vooral de hoop van mensen te horen
en te bewaren in het diepste van je hart.

Waar je ook komt,
breng vrede daar waar mensen wonen,
genezing waar mensen gebroken zijn,
en weer het kwaad door goed te doen.

Breng Gods Rijk dichterbij in je manier van leven
die getekend is door 'Ik zal er zijn voor u'.

En wees niet bang,
want Ik ga met je mee.'

bij Lucas 10, 4-11 uit 'In zijn Naam' van Carlos Desoete

Tips...

-In de schoenen van een ander

In het Empathy Museum kan je letterlijk ervaren wat het voelt om in iemands schoenen te gaan staan. Je krijgt er schoenen van iemand onbekend waarin je kan rondlopen en het bijhorende verhaal hoor je door een koptelefoon.

-In plaats van 'selvies' nemen we 'footies': we fotograferen de schoenen van alle leerlingen... Het puzzelen kan beginnen: welke schoenen horen bij wie (bij welk gezicht?)

-Tip personeelsvergadering:

Sébastien de Fooz, pelgrim in Brussel (video juni 2018)

Als een pelgrim, met ontmoeting als bestemming.

Om breuklijnen te verkennen en te helen.

Zo trok Sébastien de Fooz een maand lang door de hoofdstad.

Verhaal en videomateriaal:

https://www.kerknet.be/kerknet-redactie/video/s%C3%A9bastien-de-fooz-pelgrim-brussel-video?utm_source=Kerknet+Daily&utm_campaign=8b77df5609-

[EMAIL_CAMPAIGN_2018_06_14_02_00&utm_medium=email&utm_term=0_071c968197-8b77df5609-132539409](https://www.kerknet.be/kerknet-redactie/video/s%C3%A9bastien-de-fooz-pelgrim-brussel-video?utm_source=Kerknet+Daily&utm_campaign=8b77df5609-EMAIL_CAMPAIGN_2018_06_14_02_00&utm_medium=email&utm_term=0_071c968197-8b77df5609-132539409)

Leeftocht Katholiek Onderwijs Vlaanderen – jaarthema-affiche

pastoraal Katholiek Onderwijs - regio West-Vlaanderen